

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਨੰਬਰ ਇੱਕ

ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ

Jeff Pippenger

2024-06-28

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁਟੇਰੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:14.

ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਸਿਧਾਂਤ" ਸ਼ਬਦ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸੱਚਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਈਸਾਈ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਸਮੂਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਈਬਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। "ਪਰਮ ਸੱਚ" ਅਤੇ "ਬਹੁਤਾਵਾਦ" ਵਿਚਲਾ ਭੇਦ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਪਰਿਧੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਲਾਤਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਫਿਰ ਕੀ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਹੈਂ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਤੂੰ ਆਪ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਜੰਮਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਪਿਲਾਤਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਮੁੜ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੀ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ। ਯੂਹੰਨਾ 18:37, 38.

ਸੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹ ਆਪ ਹੀ ਹੈ।

"ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਅਤ ਕੀ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕਿਹੜੇ ਹਨ—ਉਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਐਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਣ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਯਾਪਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਧਾਰਣਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪਰਿਣਾਮ ਤੱਕ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।"

"ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਭ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਐਸੇ ਹਨ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੱਝਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਰੀ ਰਿਵਾਇਤ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਣ ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਥੋਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕੇ। ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮੂਲ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ, ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸੀਮਾਰੇਖਾਵਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕੁਮਨੇ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਗੁਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਅਨਧਿਆਨੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਉੱਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਖੋਜ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਜੋ

ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੰਮ ਲਈ ਹੋਰ ਜੋਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਮਰਿਆ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਰਕਦਾ ਪ੍ਰੇਮ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਪੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਮਿੱਧਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਿਵਿਆ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉੱਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀਆਂ ਸਾਫ਼ ਕਿਰਨਾਂ ਪਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।" *The 1888 Materials*, 403.

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਹੜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

"ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਪਵੇ; ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤਦ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਹਰ ਇਕ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਵਚਨਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" *Review and Herald*, December 18, 1888.

"ਹਜ਼ਾਰਾਂ" ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਜਾਂ ਵੈੱਬ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਵਰਗੇ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਹੋਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।

"ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਦੱਸ ਵਿਅਕਤਿਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਖੇ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਐਸੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਲਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ। ਜਿਸ ਅਨੁਭਵ ਨੇ ਇਸ ਸੰਕਟਕਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਅਰਥ ਗੁਆਏ ਮੌਕਿਆਂ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੇ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਛਾਣਵੇ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਹਨ।" *Testimonies*, volume 5, 463.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣ।

ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਡਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਜਦੋਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਰੰਪਰਾ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਹੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ।

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋ ਰਹੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਯਥਾਰਥ ਕਦਰ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਹੁਣ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਧਾਰਣਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਪਾਵਣਗੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਕੋਈ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਖੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰੰਤੂ, ਜਦ ਤੱਕ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਉਤਪੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਣਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਅਚੰਭਿਤ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿੰਨੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਦਿਵਿਆ ਗਿਆਨ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਜਗਾਏਗਾ; ਜੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਰਾਹੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛਾਣਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਭੂਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੈਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਉੱਠਣ ਲਈ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀਮਤੀ ਜੋਤਿ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮੰਡਰਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੋਤਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਲਗਨਭਰੇ ਅਧਿਐਨ ਵੱਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂਚ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਲਗਨ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਉਪਵਾਸ ਸਹਿਤ, ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਟਕਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਅਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੀ ਆਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਭੈ ਸਹਿਤ ਦੇ ਸਕਣ।

“ਉਤੇਜਿਤ ਕਰੋ, ਉਤੇਜਿਤ ਕਰੋ, ਉਤੇਜਿਤ ਕਰੋ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੀਵੰਤ ਹਕੀਕਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮੂਲ ਲੇਖ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜੇਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਈਏ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਸਾਨੂੰ ਠੋਸ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰੁੱਤਰ ਕਰਨ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਾਰ ਸਕਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਵੱਡਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡਾ ਗੰਭੀਰ ਯਤਨ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਜਾਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ।”

“ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਉੱਨਤੀ ਭਾਵੇਂ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੇ ਕਿ ਵੱਧਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਖੋਜ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੋਕ ਵਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਤਤਪਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਰਣ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੀਏ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਝਲਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਰਾਹੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

“ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ” ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਟਕਰਾਅ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ—ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਗੀਆਂ—“ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ” ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ “ਜਗਾਇਆ” ਜਾਵੇਗਾ। ਸੁੱਤੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੀਂਦ ਤੋਂ “ਜਗਾਇਆ” ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਗਣਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜੁਲਾਈ 2023 ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਕੁਪੱਥੀਆਂ” ਨੂੰ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ” ਦੇਵੇਗਾ, ਜੋ ਛਾਣਬੀਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਗੋਹੁੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸੇ ਛਾਣਬੀਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਵਿਕਲਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ—ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ—ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋ ਅਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਧਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਹਿਮਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਗਲਤ, ਇਸ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲਈ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਚਨ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਝ ਅਧੂਰੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਇਆ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿ “ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਕਿ “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੀ ਉਹ ਵਿਧੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਗੋਹੁੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਛੁਟਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਗੇ। “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤੱਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮੇਰਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਮਝੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਹਨ: ਮਸੀਹ ਸੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਤਿਹਰਾ ਪ੍ਰਯੋਗ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਲੋਕ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਚੌਦਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਚਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਧਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਦੀਵੇ ਵੱਲ, ਜਦ ਤੱਕ ਦਿਨ ਨਾ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਉਦੈ ਹੋਵੇ: ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਰਥ-ਘਟਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਈ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਸਨ। 2 ਪਤਰਸ 1:19-21।

ਚੰਦਵੇਂ ਪਦ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ “ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ” ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ The Great Controversy ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਸਾਈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸੱਬਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਲੌਕਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਮੰਗ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਲਪ-ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਅਡਿੱਗ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਬਸਾਧਾਰਣ ਘਿ੍ਣਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਸਹਿਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ; ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ, ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਹੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹੋ ਹੀ ਤਰਕ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ‘ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ’ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ‘ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ,’ ਚਤੁਰ ਕਾਇਫ਼ਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਰ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ।’ ਯੂਹੰਨਾ 11:50। ਇਹ ਤਰਕ ਨਿਰਠਾਇਕ ਜਾਪੇਗਾ; ਅਤੇ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਦਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦਿਆਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰੋਮਵਾਦ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੁਖ਼ ਅਪਣਾਉਣਗੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦਿਵਿਆ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।” The Great Controversy, 615.

“ਕ੍ਰਿਸਟੈਂਡਮ” ਸੰਸਾਰ-ਪੱਧਰੀ ਇਸਾਈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਇਸਾਈ-ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਕ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭਿਆਚਾਰ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਉੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਟੈਂਡਮ ਆਪਣੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਪਰਿਪ੍ਰੇਖ ਵਿੱਚ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ। Ellen White CD-ROM ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦੁਹਰਾਵੇ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਬਿਨਾਂ, “ਕ੍ਰਿਸਟੈਂਡਮ” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੌ ਛਿਹੱਤਰ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭੂਗੋਲਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Sister White ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟੈਂਡਮ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। Sister White ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

“ਪਰ ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ‘ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ’ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।” ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਉਹ ਕੌਮ ਉਸ ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਣੀ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਬਾਦ ਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਰਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਭਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ—ਉਸ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਭਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ‘ਲੋਕਾਂ, ਅਤੇ ਭੀੜਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ’ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਖੋਜ ਪੱਛਮੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

“ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਕੌਮ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਬਲ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੀ ਓਰ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ? ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇੱਕ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ, ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।” The Great Controversy, 441.

ਜਿਸ ਪੈਰਾ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੰਗਤੀ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨਵਾਦ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ” ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ “ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰੋਮਨਵਾਦ” ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੀ ਪਾਪਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ) ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ “ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ” ਵਾਲੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। “ਪੁਰਾਣਾ” ਨੂੰ ਭੂਤਕਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ “ਨਵਾਂ” ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਗੂਕਰਨ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀ ਮਸੀਹੀ ਜਗਤ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਝ ਨੂੰ ਤੇੜਮਰੇੜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਭੂਤਕਾਲੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਭਿਪ੍ਰੇਤ ਅਰਥ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ “ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ” ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਪੁਰਾਣੀ

ਦੁਨੀਆਂ" ਭੂਤਕਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ "ਨਵੀਂ" ਆਧੁਨਿਕ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ (ਨਵੀਂ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗੀ।" ਰੋਮਨਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣਗੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦਿਵਯ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਯੂਰਪ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰੀਕਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਇਹ ਸਿਖਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਖ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਜੁਲਮਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਰੋਮਨਵਾਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਲਮਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਕਰੇਗਾ। ਅਮਰੀਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਈਸਾਈ ਜਗਤ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਮਨਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੋਵੇਂ ਹੀ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣਗੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦਿਵਯ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗਾ" ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰੋਮਨਵਾਦ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੀ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਤਾਹਟ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕ-ਭਾਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ "ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗਾ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਇਕ ਐਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਕਿਸੇ ਲਕਸ਼ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਉਹ ਚਿਕਿਤਸਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਾ ਅਪਣਾਵੇਗੀ," ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਇੱਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਬਣਨ ਵੱਲ ਯਤਨ ਕਰੇਗੀ। "ਉਹ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗਾ," ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। "ਟੀਮ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗੀ," ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੀਮ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। "ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਗੇ," ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, "will pursue" ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਕਸ਼ ਜਾਂ ਪਰਿਣਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਬੋਧ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰੋਮਨਵਾਦ ਬੀਤਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਲਾਗੂਅਤ ਨੂੰ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਰੋਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਸਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ। ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਇੱਕ ਖਾਮੀਭਰੀ ਲਾਗੂਅਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਇੱਕ ਕੈਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨੂੰ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਹੀ ਉਹ ਕੌਮ ਸੀ ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ ਸੀ। ਉਹ ਕੌਮ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਮ ਇਸਲਾਮ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਵੀਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅੜ ਲਾਈ ਕਿ ਯੋਏਲ ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਹੀ ਸੀ। ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਲਾਗੂਅਤ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜੇ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਮੁੜ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਫਿਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਕੋਈ ਐਸੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਵੇਖੋ, ਇਹ ਨਵੀਂ ਹੈ? ਉਹ ਤਾਂ

ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਉਪਦੇਸ਼ਕ 1:9, 10.

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ Uriah Smith ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ। ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਸੀ ਸਮਝ ਘੜੀ ਜੋ ਕੇਵਲ ਅੰਧਕਾਰ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਫਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਗੱਲ Smith ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ Daniel and the Revelation ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ The Great Controversy ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੈਰਾ "Christendom" ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ Ellen White ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਕਤਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ "will pursue" ਵਾਲਾ ਵਾਕ-ਅੰਸ਼ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ, ਇਹ ਖ਼ਰਾਬ ਧਾਰਨਾ ਕਿ "Old World" 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਫਿਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਝ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

"ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਬੀ, ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ।"

"ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ ਮੁੜ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਭਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਜੋ ਖਰੇ ਸੇਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਅਡੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।" Selected Message, book 2, 109.

ਇਹ ਗੱਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਪੌਲੁਸ ਦੇ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ" ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ" ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1989 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਚਲਹਿਣ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਉਸੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ "ਨਵਾਂ ਸਿਧਾਂਤ" ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਜੀਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਗਲਤ ਪਛਾਣ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਮਿਥ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਯੋਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕੌਮ ਦੀ ਝੂਠੀ ਲਾਗੂਕਰਨ, ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨਾ; ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉੱਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨਵਾਦ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਢਾਹੁਣਗੇ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਏਗਾ; ਜੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਰਾਹੇ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛਾਣਣਗੇ, ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਗੋਰੂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੀਂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਗ ਉੱਠਣ ਲਈ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਨਮੋਲ ਰੋਸ਼ਨੀ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਉਦਯੋਗਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ-ਗੰਭੀਰ ਜਾਂਚ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਧਾਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਭ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਭਿਗਤਾ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਉਪਵਾਸ ਸਮੇਤ, ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ।” Gospel Workers, 299.

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।